

Om å bedrive ord

Bjørnar Olsen
Sjefredaktør

«Regjeringen legger vekt på forebyggende arbeid og tidlig innsats for å hindre at samlivskonflikter utvikler seg», skrev barne-, likestillings- og inkluderingsminister Solveig Horne i februarutgaven av Psykologtidsskriftet.

Familievernkontorene har aldri hatt midler til å drifte disse kursene innenfor budsjettene

Horne var helt enig med Frode Thuen, som i januar hevdet at de rødgrønne hadde sviktet familiefeltet. Og som Thuen mente hun at «vi må styrke de tiltakene som virker». Da er det overraskende at hun trekker støtten til samlivskurs. Ikke generelt, men for de statlig finansierte familievernkontorene. Frivillige organisasjoner skal fortsatt kunne søke støtte. Horne mener derfor at «endringen ikke handler om et kutt, men tvert imot en styrking av samlivstilbudene» (Vårt Land 8. februar).

På papiret virker det tilforlatelig når hun viser til at statlige virksomheter skal driftes gjennom ordinære budsjetter, ikke gjennom tilskudd. Men dette er lite annet enn å bedrive ord. For familievernkontorene har aldri hatt midler til å drifte disse kursene innenfor budsjettene. I stedet har de søkt om – og fått – midler til å gjennomføre slike samlivskurs. Da er det forståelig at familievernkontorene Vårt Land har vært i kontakt med, varsler kutt i tilbudet: De ordinære budsjettene gir ikke rom for å gjennomføre kursene lenger.

Dessuten, hvordan vet Horne at det å gi disse fire millioner kronene til frivillige organisasjoner er å «styrke de tiltakene som virker»? Som Nationen skriver på lederplass 11. februar: «Familievernkontorene har både kompetanse og erfaring på feltet. Resultatet kan fort bli at samlivsrådgivning blir overlatt til amatører på bekostning av profesjonelle.» Praksis er viktig, men det trengs også forskning på og systematisk, faglig refleksjon over erfaringene. De offentlige familievernkontorene står her i en annen posisjon enn de frivillige organisasjonene gjør. Så kanskje omleggingen ikke er faglig, men ideologisk drevet ut fra ideen om at familieliv ikke er et offentlig anliggende?

Horne gikk høyt ut på banen i dagene etter at hun var blitt innsatt, med en lovnad om å satse på familiearbeid og familievernet. Og 8. februar fortalte hun til VG at flere foreldrepar burde oppsøke familierådgivning, et tilbud hun selv forteller hun har hatt stort utbytte av. Men misforholdet mellom ord og handling er for øyeblikket slående. I praksis virker det som heller ikke den blåblå regjeringen kommer til å gjøre en innsats for familiepolitikken – i hvert fall ikke som et offentlig anliggende.

bjornar@psykologtidsskriftet.no